

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

24. októbra 2013*

„Občianstvo Únie — Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ — Právo na voľný pohyb a pobyt — Štátny príslušník členského štátu — Štúdium v inom členkom štáte — Pomoc na vzdelávanie — Podmienky — Dĺžka vzdelávania presahujúca dva roky alebo rovnajúca sa dvom rokom — Získanie odborného diplomu“

Vo veci C-275/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Hannover (Nemecko) z 22. mája 2012 a doručený Súdnemu dvoru 4. júna 2012, ktorý súvisí s konaním:

Samantha Elrick

proti

Bezirksregierung Köln,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. marca 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- dánska vláda, v zastúpení: V. P. Jørgensen a C. Thorning, splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Kreuzschitz a D. Roussanov, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Elrickovou, nemeckou štátnou príslušníčkou, a Bezirksregierung Köln (miestny správny orgán v Kolíne) vo veci týkajúcej sa toho, že tento orgán odmietol priznať pani Elrickovej pomoc na vzdelávanie v prípade štúdia v Spojenom kráľovstve.

Právny rámec

- 3 Spolkový zákon o individuálnej podpore vzdelávania [Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)] v znení dvadsiatej druhej novely spolkového zákona z 23. decembra 2007 o individuálnej podpore vzdelávania (BGB1. I, s. 3254, ďalej len „BAföG“) v § 1 s názvom „Zásady“ stanovuje:

„Podľa tohto zákona existuje právo na individuálnu pomoc na vzdelávanie v prípade vzdelávania, ktoré zodpovedá záujmom, kapacitám a výsledkom študenta, pokiaľ študent nemá potrebné prostriedky na svoje živobytie a vzdelávanie.“

- 4 § 2 BAföG, nazvaný „Vzdelávacie inštitúcie“, stanovuje:

„1. Pomoc na vzdelávanie sa poskytuje za navštevovanie:

- (1) vyšších všeobecnovzdelávacích škôl [weiterführende allgemeinbildende Schulen] a odborných škôl [Berufsfachschulen], vrátane tried všetkých foriem odborného základného vzdelávania, od 10. triedy [zodpovedajúcej desiatemu roku školskej dochádzky], ako aj tried odborných škôl a stredných škôl s technickým zameraním [Fach- und Fachoberschulklassen], ktorých navštevovanie nie je podmienené predchádzajúcim odborným vzdelaním, pokiaľ študent spĺňa podmienky uvedené v odseku 1a,
- (2) tried odborných škôl na prípravu na povolanie a odborných škôl [Berufsfachschulklassen und Fachschulklassen], ktorých navštevovanie nie je podmienené predchádzajúcim odborným vzdelaním, pokiaľ sú po najmenej dvojročnom kurze ukončené získaním odborného diplomu,

...

Povaha a obsah vzdelávania určujú klasifikáciu. Pomoc na vzdelávanie sa priznáva, ak sa vzdelávanie poskytuje vo verejnej inštitúcii – s výnimkou súkromnej vysokej školy alebo náhradnej súkromnej školy [Ersatzschule].

...

1a. V prípade navštevovania vzdelávacích inštitúcií uvedených v odseku 1 bode 1 sa pomoc na vzdelávanie poskytuje len vtedy, ak študent nebýva u svojich rodičov a

- (1) v primeranej vzdialenosti od bydliska jeho rodičov sa nenachádza rovnocenná vzdelávacia inštitúcia,

...

5. Pomoc na vzdelávanie sa poskytuje len v prípade, ak vzdelávacie obdobie trvá minimálne jeden školský alebo univerzitný semester a vzdelávanie má denný charakter štúdia. ...“

5 V súlade s § 4 BAföG sa pomoc na vzdelávanie s výhradou § 5 a § 6 tohto zákona poskytuje na vzdelávanie v Nemecku.

6 § 5 BAföG nazvaný „Vzdelávanie v zahraničí“ znie:

„1. Za trvalé bydlisko sa v zmysle tohto zákona považuje miesto, kde sa nielen dočasne nachádza stredobod vzťahov dotknutej osoby, bez toho, aby bola požadovaná vôľa usadiť sa na tomto mieste natrvalo; miesto, na ktorom sa osoba zdržiava iba z dôvodu vzdelávania, sa nepovažuje za jej trvalé bydlisko.

2. Pomoc na vzdelávanie sa poskytne každému študentovi, ktorý má trvalé bydlisko na nemeckom území a vzdeláva sa vo vzdelávacej inštitúcii nachádzajúcej sa v zahraničí, ak

...

(3) študent... začal alebo pokračuje v štúdiu vo vzdelávacej inštitúcii členského štátu Európskej únie, alebo vo Švajčiarsku.

...

4. ... odsek 2 bod 3 sa uplatní len v prípade navštevovania vzdelávacích inštitúcií, ktoré je rovnocenné s navštevovaním tried odborných škôl [Berufsfachschulklassen] v zmysle § 2 ods. 1 bodu 2, vyšších odborných škôl [höhere Fachschulen], univerzitných technologických inštitútov [Akademien] alebo vysokých škôl [Hochschulen], ktoré sa nachádzajú v Nemecku. Preskúmanie rovnocennosti sa vykoná z úradnej moci v rámci konania o priznaní [pomoci na vzdelávanie].“

Okolnosti predchádzajúce sporu a prejudiciálna otázka

7 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že pani Elrick, nemecká štátna príslušníčka narodená v Nemecku 1. júna 1989 s trvalým bydliskom v zmysle § 5 BAföG u svojich rodičov v tomto členskom štáte, sa od roku 1998 zdržiava prevažne v Spojenom kráľovstve.

8 Po tom, čo ukončila stredoškolské štúdium na škole v Devone (Spojené kráľovstvo), zapísala sa od 8. septembra 2008 ako študent denného štúdia na South Devon College v rámci vzdelávacieho programu, ktorého cieľom je získať „First Diploma in Travel, Level 2“. Tento jednoročný kurz nebol podmienený predchádzajúcim ukončením iného odborného vzdelávania. Pani Elrick mala počas svojho stredoškolského vzdelávania a v čase svojho zápisu na South Devon College bydlisko u svojich rodičov v Nemecku.

9 Pani Elrick podala 5. júla 2008 žiadosť o priznanie pomoci na vzdelávanie z dôvodu, že od septembra 2008 navštevuje South Devon College.

10 Bezirksregierung Köln túto žiadosť zamietol rozhodnutím z 13. augusta 2008 s odôvodnením, že vzdelávanie, ktoré si pani Elrick zvolila a ktoré nie je ukončené získaním odborného diplomu podľa kritérií uvedených v § 2 ods. 1 prvej vete bode 2 BAföG, je porovnateľné s jednoročným štúdiom s odborným zameraním na nemeckej odbornej škole („Berufsfachschule“) a že takéto vzdelávanie nezakladá nárok na pomoc na vzdelávanie v zahraničí.

- 11 Dňa 11. septembra 2008 podala pani Elrick žalobu proti tomuto rozhodnutiu, pričom na podporu tejto žaloby tvrdila, že jej vylúčenie z pomoci na vzdelávanie upravenej v BAföG bolo v rozpore s článkami 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ. Ak by navštevovala porovnateľné štúdium v Nemecku, pomoc by jej bola priznaná, aj keby toto štúdium trvalo iba jeden rok. Vnútroštátna právna úprava jej teda dala na výber buď to, že nevyužije svoje právo na voľný pohyb v rámci Európskej únie tým, že si vyberie svoju vzdelávaciu inštitúciu, alebo to, že sa vzdá pomoci na vzdelávanie, ktorá sa priznáva na základe práva štátu jej pôvodu. Jej právo na voľný pohyb tak bolo obmedzené bez toho, aby to bolo objektívne odôvodnené.
- 12 Verwaltungsgericht Hannover sa pýta na zlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy s článkami 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ. Najskôr uvádza, že v súlade s § 5 ods. 2 bodom 3 BAföG, pokiaľ ide o vzdelávanie, ktoré sa uskutočňuje v celom rozsahu v zahraničí, možno pomoc na vzdelávanie v prípade navštevovania vzdelávacej inštitúcie, ktoré je rovnocenné s navštevovaním triedy odbornej školy [„Berufsfachschulklasse“] v Nemecku, priznať iba v prípade splnenia podmienok stanovených v § 2 ods. 1 bode 2 BAföG. Podľa tohto ustanovenia musí predmetné vzdelávanie viesť k získaniu odborného diplomu po skončení najmenej dvojročného kurzu. Čo sa však týka štúdia, ktoré navštevovala pani Elrick, táto podmienka nebola splnená.
- 13 Podľa vnútroštátneho súdu, ak by pani Elrick ukončila kurz, ktorý je porovnateľný so štúdiom, ktoré navštevovala v Spojenom kráľovstve, v Nemecku, v zásade by mala nárok na pomoc na vzdelávanie podľa § 1, § 2 ods. 1 bodu 1 a § 4 v spojení s § 2 ods. 1a bodom 1 BAföG.
- 14 Podľa tohto vnútroštátneho súdu by totiž navštevovanie inštitúcie, ktorá je najbližšie k bydlisku jej rodičov v Nemecku a ponúka taký kurz, vyžadovalo vykonanie obojsmernej cesty v dĺžke viac ako hodinu, čo v zmysle obežníka k BAföG (Verwaltungsvorschriften zum BAföG) nepredstavuje primeranú lehotu. Ak by teda pani Elrick preniesla svoje bydlisko do miesta v Nemecku, kde sa nachádza porovnateľná vzdelávacia inštitúcia, mala by v prípade tohto kurzu v zásade nárok na pomoc na vzdelávanie.
- 15 Vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy, o ktorú ide v konaní vo veci samej, s právom Únie. Keďže štúdium navštevované v Spojenom kráľovstve na rozdiel od porovnateľného štúdia navštevovaného v Nemecku nezakladalo nárok na pomoc na vzdelávanie podľa BAföG, pani Elrick tak nemala inú možnosť než neuplatniť svoje právo na voľný pohyb alebo zdať sa nároku na pomoc na vzdelávanie.
- 16 Za týchto okolností Verwaltungsgericht Hannover rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bránia články 20 [ZFEÚ] a 21 [ZFEÚ] vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa nemeckej štátnej príslušníčke, ktorá má trvalé bydlisko v Nemecku a navštevuje vzdelávaciu inštitúciu v členskom štáte Európskej únie, neposkytne v prípade navštevovania tejto zahraničnej vzdelávacej inštitúcie pomoc na vzdelávanie upravená v [BAföG] z dôvodu, že vzdelávanie v zahraničí trvá len jeden rok, hoci v prípade porovnateľného vzdelávania v Nemecku, ktoré by trvalo tiež jeden rok, by pomoc na vzdelávanie podľa BAföG dostávať mohla?“

O prejudiciálnej otázke

- 17 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá podmieňuje priznanie pomoci na vzdelávanie štátnej príslušníčke s bydliskom v tomto členskom štáte v prípade štúdia v inom členskom štáte tým, aby toto vzdelávanie bolo po najmenej dvoch rokoch štúdia ukončené získaním odborného diplomu rovnocenného s tými, ktoré udeľuje odborná škola

- v štáte poskytovania pomoci, zatiaľ čo ak by sa dotknutá osoba rozhodla, že bude v tomto štáte navštevovať štúdium rovnocenné s tým, ktoré chcela navštevovať v inom členskom štáte a ktorého dĺžka nepresahuje dva roky, pomoc by jej bola priznaná z dôvodu jej osobitnej situácie.
- 18 Najskôr treba pripomenúť, že pani Elrick má ako nemecká štátna príslušníčka v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ štatút občana Únie, a teda sa môže domáhať práv, ktoré patria k tomuto štatútu, a to prípadne aj vo vzťahu k členskému štátu jej pôvodu (pozri rozsudky z 26. októbra 2006, Tas-Hagen a Tas, C-192/05, Zb. s. I-10451, bod 19; z 23. októbra 2007, Morgan a Bucher, C-11/06 a C-12/06, Zb. s. I-9161, bod 22, ako aj z 18. júla 2013, Prinz a Seeberger, C-523/11 a C-585/11, bod 23 a citovanú judikatúru).
 - 19 Ako už Súdny dvor niekoľkokrát rozhodol, štatút občana Únie má byť základným štatútom štátnych príslušníkov členských štátov, ktorý tým z nich, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii, umožňuje, aby sa s nimi v oblasti vecnej pôsobnosti Zmluvy o FEÚ bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť a bez toho, aby boli dotknuté výnimky výslovne stanovené v tejto súvislosti, z právneho hľadiska zaobchádzalo rovnako (rozsudky z 11. júla 2002, D’Hoop, C-224/98, Zb. s. I-6191, bod 28; z 21. februára 2013, N., C-46/12, bod 27, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 24).
 - 20 Medzi situácie spadajúce do pôsobnosti práva Únie patria tie, ktoré sa týkajú výkonu základných slobôd zaručených Zmluvou, a to najmä situácie, ktoré vyplývajú z voľného pohybu a pobytu na území členských štátov, ako ich priznáva článok 21 ZFEÚ (rozsudky Morgan a Bucher, už citovaný, bod 23, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 25 a citovaná judikatúra).
 - 21 V tejto súvislosti, ak majú členské štáty právomoc podľa článku 165 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o obsah výučby a organizácie vzdelávacích systémov, musia pri výkone tejto právomoci dodržiavať právo Únie a najmä ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu a pobytu na území členských štátov, ako je to zakotvené v článku 21 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudky Morgan a Bucher, už citovaný, bod 24, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 26 a citovanú judikatúru).
 - 22 Ďalej treba uviesť, že vnútroštátna právna úprava, ktorá niektorých štátnych príslušníkov znevýhodňuje len z dôvodu, že vykonali svoje právo na voľný pohyb a pobyt na území iného členského štátu, predstavuje obmedzenie slobôd, ktoré sa v článku 21 ods. 1 ZFEÚ priznávajú každému občanovi Únie (rozsudky z 18. júla 2006, De Cuyper, C-406/04, Zb. s. I-6947, bod 39, Morgan a Bucher, už citovaný, bod 25, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 27). V tejto súvislosti štátny príslušník členského štátu, ktorý odíde do iného členského štátu, kde pokračuje v stredoškolskom štúdiu, využíva právo na voľný pohyb zaručené článkom 20 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky D’Hoop, už citovaný, body 29 až 34, a z 15. marca 2005, Bidar, C-209/03, Zb. s. I-2119, bod 35).
 - 23 Možnosti, ktoré Zmluva otvára v oblasti voľného pohybu občanov Únie, by totiž nemohli mať plný účinok, ak by štátneho príslušníka členského štátu mohli od ich využitia odradiť prekážky pre jeho pobyt v inom členskom štáte vytvorené právnou úpravou štátu jeho pôvodu, ktorá penalizuje skutočnosť, že tieto možnosti realizoval (pozri rozsudky D’Hoop, už citovaný, bod 31; Morgan a Bucher, už citovaný, bod 26, ako aj Prinz a Seeberger, bod 28).
 - 24 Táto úvaha je zvlášť dôležitá v oblasti vzdelávania vzhľadom na ciele stanovené v článku 6 písm. e) ZFEÚ a článku 165 ods. 2 druhej zarážke ZFEÚ, teda najmä na podporu mobility študentov a učiteľov (pozri rozsudky D’Hoop, už citovaný, bod 32; zo 7. júla 2005, Komisia/Rakúsko, C-147/03, Zb. s. I-5969, bod 44; Morgan a Bucher, už citovaný, bod 27, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 29).
 - 25 Navyše treba pripomenúť, že právo Únie členským štátom neukladá nijakú povinnosť stanoviť systém pomoci na vzdelávanie na účely štúdia v zahraničí. Ak však členský štát stanoví systém pomoci na vzdelávanie, ktorý umožňuje študentom získať takúto pomoc, musí dohliadnuť na to, aby pravidlá na

- priznanie tejto pomoci netvorili neodôvodnené obmedzenie uvedeného práva na pohyb a pobyt na území členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudky Morgan a Bucher, už citovaný, bod 28, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 30).
- 26 V prejednávacom prípade je nesporné, že ak by žalobkyňa navštevovala v Nemecku štúdium, ktoré je porovnateľné so štúdiom, ktoré navštevovala v Spojenom kráľovstve, mala by nárok na pomoc na vzdelávanie, keďže neexistovala porovnateľná inštitúcia, ktorá by sa nachádzala v primeranej vzdialenosti od bydliska jej rodičov v Nemecku, ponúkajúca rovnocenné vzdelávanie.
- 27 Nemecká vláda tvrdí, že právna úprava, o akú ide v konaní vo veci samej, neobmedzuje právo na voľný pohyb a pobyt, pretože nemecký zákonodarca sa legitímne rozhodol, že neupraví nárok na pomoc na vzdelávanie v prípade druhu kurzu, ktorý navštevovala pani Elrick, a nijaké opatrenie práva Únie mu takú povinnosť neukladá. Podľa tejto vlády je cieľom BAföG uskutočniť kvalitatívny výber druhov vzdelávania, ktoré podporuje Spolková republika Nemecko. Taká právna úprava nepredstavuje obmedzenie základných slobôd pohybu a pobytu.
- 28 Taká právna úprava, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá viaže priznanie pomoci na vzdelávanie v zahraničí na podmienku rovnocennosti so vzdelávaním poskytovaným triedami odbornej školy („Berufsfachschulklasse“), ktoré vedie k získaniu odborného diplomu po ukončení najmenej dvojročného kurzu, je obmedzením v zmysle článku 21 ZFEÚ, pretože žiadateľovi, ktorý sa nachádza v rovnakej osobnej situácii ako pani Elrick, sa pomoc priznáva na to, aby v Nemecku navštevoval štúdium, ktoré je rovnocenné s kurzom, ktorý pani Elrick navštevovala v inom členskom štáte.
- 29 Takáto podmienka môže odradiť takých občanov Únie, akým je pani Elrick, od výkonu svojej slobody voľného pohybu a pobytu v inom členskom štáte vzhľadom na vplyv, ktorý môže mať výkon tejto slobody na nárok na pomoc na vzdelávanie (pozri rozsudok Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 32). Okrem toho sa nemožno domnievať, že by obmedzujúce účinky, ktoré vyvoláva táto podmienka, boli veľmi neurčité alebo príliš bezvýznamné na to, aby tvorili obmedzenie slobody voľného pohybu a pobytu (pozri v tomto zmysle rozsudok Morgan a Bucher, už citovaný, bod 32).
- 30 Podľa ustálenej judikatúry právna úprava spôsobilá obmedziť základnú slobodu zaručenú Zmluvou môže byť s ohľadom na právo Únie oprávnená len vtedy, ak vychádza z objektívnych hľadísk všeobecného významu, ktoré sú nezávislé od štátnej príslušnosti dotknutých osôb a sú primerané cieľu, ktorý legitímne sleduje vnútroštátne právo (pozri rozsudky De Cuyper, už citovaný, bod 40; Tas-Hagen a Tas, už citovaný, bod 33, ako aj Morgan a Bucher, už citovaný, bod 33). Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že opatrenie je primerané vtedy, ak je primerané na uskutočnenie sledovaného cieľa a zároveň nejde nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa potrebné (rozsudky De Cuyper, už citovaný, bod 42; Morgan a Bucher, už citovaný, bod 33, ako aj Prinz a Seeberger, už citovaný, bod 33).
- 31 Nemecká vláda tvrdí, že vnútroštátna právna úprava, o akú ide v konaní vo veci samej, je odôvodnená rozhodnutím nemeckého zákonodarcu priznávať pomoc na vzdelávanie v zahraničí podľa obvykle predvídateľnej užitočnosti vzdelávania, ako aj na základe vzťahu medzi pobytom v zahraničí a celkovou dĺžkou uvedeného vzdelávania. Podľa tejto vlády je všeobecným cieľom právnej úpravy, o akú ide v konaní vo veci samej, priznávať pomoc na vzdelávanie v zahraničí výlučne v prospech vzdelávania, ktoré študentovi ponúka najlepšie šance uplatniť sa na trhu práce. V tejto súvislosti vzdelávanie, ktoré poskytuje nízku úroveň kvalifikácie, tak ako v konaní vo veci samej, slúžilo síce na všeobecnú profesijnú orientáciu, avšak v prípade takého študenta mohlo iba mierne zvýšiť šance uplatniť sa na trhu práce. Z tohto dôvodu také vzdelávanie nevyhovovalo podmienkam na priznanie pomoci na vzdelávanie v zahraničí.
- 32 Z tvrdení nemeckej vlády však jednoznačne nevyplýva, akým spôsobom právna úprava, o akú ide v konaní vo veci samej, a najmä podmienka stanovená v § 2 ods. 2 BAföG, ktorá v prípade zamýšľaného vzdelávania vyžaduje dĺžku trvania najmenej dva roky bez toho, aby bola zohľadnená

jeho povaha a obsah, zabezpečuje cieľ podporovať výlučne vzdelávanie v zahraničí, ktorého účelom je zvýšiť šance študentov na uplatnenie na trhu práce, zatiaľ čo na vzdelávanie, ktoré nevyhovuje tejto podmienke, avšak uskutočňuje sa v Nemecku, sa za určitých okolností, najmä tých, ktoré sú charakteristické pre situáciu žalobkyne, poskytuje podpora. Zdá sa, že požiadavka dvojročnej dĺžky trvania tak nemá nijaký vzťah s úrovňou zvoleného vzdelávania.

- 33 Stanovenie takej podmienky dĺžky trvania, akou je podmienka, o ktorú ide v konaní vo veci samej, sa teda zdá rozporuplné a nemožno ho považovať za primerané tomuto cieľu (pozri analogicky rozsudok Morgan a Bucher, už citovaný, bod 36).
- 34 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na položenú otázku odpovedať tak, že články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá podmieňuje priznanie pomoci na vzdelávanie štátnej príslušníčke s bydliskom v tomto členskom štáte v prípade štúdia v inom členskom štáte tým, aby toto vzdelávanie bolo po najmenej dvoch rokoch štúdia ukončené získaním odborného diplomu rovnocenného s tými, ktoré udeľuje odborná škola v štáte poskytovania pomoci, zatiaľ čo ak by sa dotknutá osoba rozhodla, že bude v tomto štáte navštevovať štúdium rovnocenné s tým, ktoré chcela navštevovať v inom členskom štáte a ktorého dĺžka nepresahuje dva roky, pomoc by jej bola priznaná z dôvodu jej osobitnej situácie.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá podmieňuje priznanie pomoci na vzdelávanie štátnej príslušníčke s bydliskom v tomto členskom štáte v prípade štúdia v inom členskom štáte tým, aby toto vzdelávanie bolo po najmenej dvoch rokoch štúdia ukončené získaním odborného diplomu rovnocenného s tými, ktoré udeľuje odborná škola v štáte poskytovania pomoci, zatiaľ čo ak by sa dotknutá osoba rozhodla, že bude v tomto štáte navštevovať štúdium rovnocenné s tým, ktoré chcela navštevovať v inom členskom štáte, a ktorého dĺžka nepresahuje dva roky, pomoc by jej bola priznaná z dôvodu jej osobitnej situácie.

Podpisy